

MONORI ÚJTELEP*it*ÉSü ERDŐ

Monor-Kistemplomi Református Egyházközség időszaki lapja
XV. évfolyam 1. szám 2016. január

Áldott újesztendőt kívánunk minden Kedves Testvérünknek!

Újévi igeszolgálat

Olvasandó: Zsidók 12, 1- 4.

Textus: Zsidók 11, 40b

Kedves Testvérek!

Ránk köszöntött az újév. Kérdésként merül fel, hogy milyen lesz az újesztendő? Mi lesz velünk? Mit hoz a holnap? Ma még ismeretlen előttünk az az út, amit be kell járnunk 2016-ban. Előre igyekszünk felkészülni sok mindenre, de lehet-e ez egyáltalán? Hiszen nem tudjuk az előttünk lévő utat, nem látunk bele a holnapi napba, nem tudjuk, hogy mi vár ránk. Mégsem kell félnünk, Isten ugyanis előre gondoskodik rólunk. Mit jelent ez az előre gondoskodás? Hiszen mindig kérdés az, hogy mivel tudjuk biztosítani magunkat? Elég-e egy lakásbiztosítás? Elég-e az autó kötelező biztosítása vagy casco-ja? Elég-e akár egy életbiztosítás, hogy az életünket, vagy a szeretteink életét védjük? Mindig kérdés, hogy milyen biztonságérzetet adnak nekünk mindezek. Az a tény, hogy Isten előre gondoskodott rólunk, az ezeknél sokkal többet jelent. Ahogyan föl is olvastuk az Igében, nekünk valami különbről, valami jobbról, valami többről gondoskodott. Ez a szó, amelyik itt szerepel a Zsidókhöz írt levél 11. részének a végén, egy különleges szó. Itt a hithősök életéről sokféle dolgot bemutatott az Úr, mely szinte átível a Szentírás egészén és madártávlatból látszódnak a bibliai személyek. Ezután hangzik az Isten ígérete, hogy nekünk valami jobbat készített. Mit jelent ez a szó? Azért fontos megvizsgálunk ezt a különbet, ezt a jobbat, amiről itt beszél a szentíró, mert ez a szó egyetlen egyszer fordul elő a Szentírásban: ezen a helyen. Ha az Úr Isten valami szót többször ismétel, akkor annak nyomatékosítási szándéka van. Ha pedig csak egyszer mond el valamit, az is olyan, mint amikor egy nálunknál bölcsebb, legyen az egy szülő, legyen az egy tanító, azzal figyelmeztet bennünket, hogy „figyelj, mert csak egyszer mondom el.” Itt, ezen a helyen erről lehet szó. Isten csak egyszer mondja el, hogy nagyon odafigyeljünk rá. Tegyük most ezt az esztendő első óráiban.

Először is arra kell figyelniünk, hogy

I. Isten mit tesz értünk? Mit jelent ez az előre gondoskodás?

Elsősorban azt jelenti, hogy Isten előre tekint. Úgy tud valami különbről, valami jobbról gondoskodni értünk, hogy Ő előre lát. Kedves Testvérek! Rajta kívül senki nem lát előre. Mi emberileg, akármilyen jó szemüveget viselünk, akármilyen csillagászati távcsövekkel rendelkezünk is, nem látjuk az előttünk lévő utat, és ez óriási bizonytalanságot okoz az embereknek. Ezért van az, amiről a bevezetőben szoltunk, hogy igyekezik sok mindennel biztosítani az életünket. Így is van rendjén, mi is az egyház életében sokféle biztosítást kötünk, akár ingatlanokra, ingóságokra, szolgálati autókra, ezt emberileg meg kell tennünk, de tudjuk, és tudnunk kell, hogy a legfőbb biztosítónk, gondoskodónk maga az Úr Isten.

Az Úr előre lát és ez azt jelenti, hogy Ő, aki öröktől fogva való és örökké létező Isten, Őrála tudnunk kell, hogy az utat is Ő maga képezi előttünk. Jézus így mutatkozik be az ő búcsúbeszédeiben a tanítványoknak, ezzel bátorítja, biztatja őket az előttük lévő útra, amelyen már Jézus szemmel láthatóan nem megy velük „Én vagyok az út”. Fogadjuk el akár az idej esztendőben, hogy maga az Úr lesz a mi utunk, mely előttünk van. Épp ezért Ő előre lát. Előre lát, és tudja, hogy mi vár ránk. Nem valószínű, hogy megosztja velünk. Nem biztos, hogy el tudnánk hordozni. Nem biztos, hogy a javunkat szolgálná. Épp ezért nem akarja, hogy mi tudakozzuk a jövőt, sőt, tiltja az ő törvényében. Tiltja akár a jóslást, tiltja akár még a horoszkópok használatát is. Gondoljunk csak arra, hogy milyen ítélet várt a legelső királyra Isten népéből, Saulra, aki elment az endori jósnőhöz, varázslónőhöz és tőle kért tanácsot a csatára, annak kimenetelére vonatkozóan. Isten elvette tőle a királyságot. Testvérek, ne játsszunk az Úrral való kapcsolatunkkal. Ne játsszunk azáltal, hogy bármilyen tiltott módon tudakozni próbáljuk a jövőnket. Higgyük el, hogy Isten előre lát és előre gondoskodik rólunk. Ha kell elhárítja az akadályokat, ha kell, akkor valamelyikbe beleenged próbatételként, hogy megerősödjön a mi hitünk. De azt is tudnunk kell, hogy Isten előre szeretett bennünket. Nem csak, hogy előre lát, ez az előre látása nem valami kibicként, akinek semmi sem drága dörzsöli a kezét, hogy valami baj ér bennünket, hanem ahogy az előbb

mondottuk, bajunkból kiment Ő. Ahogy egy énekben is énekeljük: „Bajaidból kiment Ő, szűnnek keserveid, rád még a jó Teremtő víg napot is derít.” Ezt várhatjuk az idei esztendőben, mert az Úr előbb szeretett bennünket, mintsem mi azt el tudtuk volna gondolni. Akár az idei évre, akár egész életünkre vonatkozóan. Azt mondja a Szentírás, hogy mikor mi még bűnben voltunk Ő már akkor odaadta értünk az ő Fiát. Ezzel kifejezi azt is az Ige, hogy Isten már előre cselekedett. Előre megtette értünk azt, amit mi magunkért és másokért nem tudunk vagy nem is akarunk megtenni, hogy áldozatot vállaljunk. Ahogy hallottuk az adventben, talán két alkalommal is szóltunk róla, Isten nem akar áldozatokat. Ahogyan a tegnapi óévűcsúztatón hallhattuk, hálát kell adnunk az Úr Istennek, azért, hogy mi magunk sem váltunk áldozattá.

Kedves Testvérek! Legyen a mi életünkben jelen az Isten cselekedete. Vegyük észre, hogy Ő értünk munkálkodik, az idei esztendőben is munkálkodik majd. Jézus mondja: „az én Atyám ez idáig munkálkodott, ezután is munkálkodik.”

Kedves Testvérek! Isten tehát előre lát, előre szeret, és előre cselekszik értünk. Higgyük el, hogy a 2016. évre nézve is megtett már mindent, hogy ez az esztendő a javunkat szolgálja. Kérdés azonban, hogy mi lesz azokkal, akik már nem érték meg ezt az újesztendőt? Hogyan gondoskodik róluk? Hogyan szereti őket? Hogyan cselekedett értük? Hiszen nem lehetnek már itt velünk, úgy tűnhet, hogy őtőlük az Isten megvonta a maga szeretetét. Higgyük el, hogy nem így van. Őket is megmentette, akár egy nagyobb betegségből, egy elhordozhatatlan szenvedéstől, megmentette a hozzátartozókat is, akár valami kilátástalanul hosszú ápolástól, ami meghaladja a fizikai és lelki erőnket. Nem tudjuk, hogy kit miért szólított el az elmúlt esztendőben, ki miért nem jöhet velünk az új évre. De egyben biztosak lehetünk, Isten őértük is cselekedett. Fogadjuk el hálaadással ezt az értünk cselekvő isteni jelenlétet, mert az úton úgy is észrevehetjük Isten jelenlétét, hogy nem csak magát az utat jelenti számunkra, hanem vezet, ahogyan a népét vezette tűzoszlop és füstoszlopként, ahogyan vezette mások által. Fogadjuk el ezt az isteni vezetést az idei esztendőben is.

II. Mit tesz velünk az Isten? Ha az első kérdés az volt, hogy mit tesz értünk, akkor vizsgáljuk meg, hogy mit tesz velünk, mit tesz rajtunk keresztül. Röviden így fogalmazhatnánk meg a választ, így rajzolódik ki az Igéből: „amit engedünk”. Amit megengedünk Istennek, hogy velünk cselekedjen. Talán furcsán hangzik ez a mondat, hiszen a világmindenség Urának mi porszemnyi emberek mit engedhetünk meg. Kedves Testvérek! Mégis igaz a válasz. Azt mondjuk, hogy ne szóljon bele az életünkbe senki, még maga az Úr sem. Pedig Ő cselekedni akar velünk és általunk.

Engedjük mindezt hálás szívvel. Nyilván ehhez hit kell, hiszen hitből fakad a hála, hitből fakad az Isten ismeret, az a bizalom, amivel elhiszük, hogy életünk Megváltója, Szabadítója az Úr, ahogyan karácsonykor az örömhírt hallottuk, és elhiszük, hogy rajtunk keresztül másoknak is cselekedni akar az életében. A hithősök azért lettek hősök, mert nem önmagukról szólt az ő életük. Ábrahám a népek atyja lett, Izsák az ígélet fia, Jákob az ő gyermekeiben kapta az áldást, Józsefet, pedig előre küldte Egyiptomba, hogy aztán népét megszabadítsa az éhínségtől. Nem tudjuk ma még, hogy Isten milyen módon akar használni bennünket. De egy biztos, az Úr már elkészítette az Ő tervében, hogy bennünket hogyan használjon az Ő üdvösséget teremtő munkájában. Fogadjuk el ezt a csodálatos küldetést az idei évben is! Hadd sorolódjon be a hithősök sorába a mi életünk. Legyünk az Úrnak alkalmas eszközei idén is. Mert az a különbség, az a jobb, amiről gondoskodik számunkra is és mások számára is a legkülönbet jelenti Krisztusban.

Harmadik kérdés ennek folytatása.

III. Mit kell tennünk, mit kell cselekednünk az idei évben?

Azt mondja ez a névtelen szentíró: „fussátok meg kitartással az elöttetek lévő küzdőteret, nézván a hitnek fejedelmére, szerzőjére és bevégezőjére, Jézus Krisztusra.” Ez a szó a sportból vétetik, és arra mutat rá, hogy egy versenyzőnek mindig végig kell futnia az előtte lévő pályát. Ezt kell cselekednünk ebben az idei esztendőben. Nem lehet előbb feladni, nem lehet előbb abbahagyni azt az utat, amit Isten elénk rajzolt. Isten nem hagy előbb elmenni egyikünket sem ebből a földi életből, mintsem a küldetésünket elvégeznénk. Legyen ez reménység szeretteink felé, akik miatt esetleg aggódunk, betegség, szenvedés, kórházban lételek, bármilyen más testi vagy lelki baj, ami miatt féltjük a ránk bízottakat. Higgyük el, hogy Isten megtartja őket, akár számunkra is. És ha valakit elszólít, akár az idei esztendőben, gondoljunk arra, hogy Isten nem végleg viszi el. Azt kéri tőlünk, higgyük el bátorításként, Ő ígéri, azért vált meg tőled akár a szeretett hozzátartozód egy rövid időre – itt a földi élet rövidségéről van szó –, hogy mint örökkévalót kaphasd őt vissza. Az örökkévalóság végtelen hosszúságához képest rövid lesz majd az az idő, amit szerettünk nélkül kell töltenünk. Jóval rövidebb lesz, mint majd az együtt töltendő végtelen hosszú üdvösséges időben. Azt is ránk bízta, hogy nézzünk a hit szerzőjére és bevégezőjére, Jézus Krisztusra. Testvérek, itt van a templomunk ajtaja felett Jézus szava: „én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég”. Higgyük el, hogy az esztendőnk vele kell, hogy kezdődjön és azt is higgyük el, hogy vele,

ővele végződik majd. Ha ez így van, akkor csak a köztes időre kell odafigyelnünk. Ha arról beszélünk az elején, hogy Jézus maga az út, hogy Ő vezet, Ő megy előttünk, akkor nem veszíthetjük Őt szem elől. Ne tévedjünk el az újévben. Látnunk kell az Urat, és engednünk kell, hogy rajtunk keresztül Isten másokkal is megláttassa Őt. Ha Isten munkálkodik a szívünkben, ha az Ő ügye van a szemünk előtt, akkor fontos lesz, hogy Őt lássuk, és Őt láttassuk meg másokkal.

Testvérek! Azzal szeretném befejezni, amivel kezdtem, nem tudjuk mi vár ránk az újesztendőben, de egyben biztosak lehetünk, Isten már előre gondoskodott rólunk, gondoskodott az Ő előre látásával, kijelölte az utat, az útítársakat, első renden saját magát a mi számunkra. Másodsorban figyeljünk arra, hogy Ő előbb szeretett, előbb cselekedett értünk, és épp ezért látnunk kell, hogy mit tesz velünk, mit tesz rajtunk keresztül. Ha ezt elhisszük, hogy a legjobbat, a legkülönbet készítette számunkra, az Ő megváltását, akkor el kell hinnünk, hogy ez nem csak a miénk, hanem velünk másokat is segíteni kíván ennek az újévnek útján. Engedjük, hogy cselekedjen rajtunk keresztül. Adja az Úr, hogy ez az esztendő újabb komoly lépéseket jelentsen számunkra, akiket pedig elszólít, azoknak, pedig megérkezést az örök célhoz, az üdvösségbe. Adja Ő, hogy így legyen.

Ámen

Vladár István lelkipásztor
Elhangzott 2016. január 1-én.

EGYETEMES IMAHÉT

Monor, 2016. január 18-24.

minden este 6 órakor

Január 18. hétfő

Helyszín: Római Katolikus Kistemplom

Igehirdető: Selmeczi Lajos evangélikus lelkipásztor

Január 19. kedd

Helyszín: Református Kistemplom

Igehirdető: Paszternák Tamás római katolikus plébános

Január 20. szerda

Helyszín: Római Katolikus Nagytemplom

Igehirdető: Schallerné Éles Tímea református lelkipásztor

Január 21. csütörtök

Helyszín: Baptista Imaház

Igehirdető: Schaller Tamás református lelkipásztor

Január 22. péntek

Helyszín: Ady Úti Általános Iskola

Megemlékezés a Magyar Kultúra Napja alkalmából

Január 23. szombat

Helyszín: Evangélikus Templom

Igehirdető: Vladár István református lelkipásztor

Január 24. vasárnap

Helyszín: Református Nagytemplom

Igehirdető: Seres Győző baptista lelkipásztor

Monorierdőn 17-én és 24-én vasárnap délután 3 órakor lesz imaheti alkalom a katolikus kápolnában.

MINDENKIT SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK!

Cím: 2200 Monor, Ady E. út 74. Tel.: (29) 414-525